

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/56/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814202280
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2014:7814202280.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, proti žalovanému H. L., A.. XX. XX. XXXX, A. W. H., Š. XXX/XX, v konaní zastúpený ustanovením opatrovníkom, U.. Q. D., N. S. X., o zaplatenie 769,26 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 183,- Eur, spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z uvedenej dlžnej sumy, za čas od 16. 01. 2012 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, vo zvyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

Náhradu trov konania súd účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 769,26 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne, úroku z omeškania vo výške 3,275 % ročne z jednotlivých súm omeškania splátok, zo sumy 15,82 Eur od 16. 01. 2012 do zaplatenia, zo sumy 44,32 Eur od 16. 02. 2012 do zaplatenia, zo sumy 44,32 Eur od 16. 03. 2012 do zaplatenia, zo sumy 44,32 Eur od 16. 04. 2012 do zaplatenia, zo sumy 620,48 Eur od 11. 05. 2012 do zaplatenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta neprevýšia sumu 720,- Eur odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne uvedenú sumu len 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 769,26 Eur do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že žalobca so žalovaným uzavrel dňa 06. 09. 2010 Zmluvu o revolvingovom úvere (ďalej len „RÚ“) č. 8300031405, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému úver vo výške 720,- Eur. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 30. mesačných splátkach (spolu s úrokmi) po 44,32 Eur, v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára. Na základe žiadosti žalovaného sa dohodli na odklade splátok č. 13, 14, 15 a tieto mal žalovaný zaplatiť ako splátky č. 31, 32, 33. Žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou splátok už pri 13. splátke, napokon zaplatil len sumu 560,34 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky viac ako tri mesiace, bolo mu doručené dňa 24. 04. 2012 oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), t.j. o okamžitú splatnosť úveru. Došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok dňa 10. 05. 2012, kedy bol žalovaný povinný uhradiť doposiaľ neuhradené splátky úveru. Celková dlžná suma k uvedenému dátumu predstavovala 769,26 Eur. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania, vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne podľa čl. 14 ods. 14.1. Zmluvy. V dôsledku omeškania si žalobca uplatnil aj úrok z omeškania tak, aby výška zmluvnej pokuty a úroku z omeškania neprevyšovala priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ úrok z omeškania

a zmluvná pokuta za omeškanie dosiahnu sumu poskytnutého úveru 720,- Eur, žalobca si uplatnil len 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 769,26 Eur do zaplatenia.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi žalobcom, a zistil nasledovný skutkový stav vo veci.

Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní, trval na podanej žalobe v celom rozsahu a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti.

Miesto pobytu žalovaného nebolo možné zistiť počas konania. Z toho dôvodu súd uznesením sp. zn.: 12C/56/2014-37 zo dňa 13. 05. 2014 ustanovil žalovanému opatrovníka v osobe zamestnanca tunajšieho súdu. Ustanovený opatrovník po oboznámení sa so spisom ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní, súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti, nenavrhol doplnenie dokazovania.

Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8300031405 zo dňa 24. 08. 2010 uzavreli žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník. Na základe zmluvy bola poskytnutá žalovanému čiastka úveru/ úverový limit vo výške 720,- Eur, so splatnosťou k 15. dňu v mesiaci, pričom žalovaný mal splatiť poskytnutý úver v 30. mesačných splátkach vo výške po 44,32 Eur. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 70,03 %. Z ďalšieho textu zmluvy vyplývalo, že boli zahrnuté do uvedeného textu podmienky súvisiace s predmetom dohody o poskytnutí služby, s možnosťou odkladu povolených splátok, po zaplatení prvých troch splátok. Okrem toho v bode 7 z textu vyplynulo, že účastníci zmluvy v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach Zmluvy o RÚ (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti/zmluvy. Zmluva bola podpísaná na druhej strane listu dlžníkom.

Zmluvné dojednania Zmluvy o RÚ žalobcu sa nachádzali až v ďalšom texte, ktorý nebol podpísaný. Práve v zmluvných dojednaniach bola čl. 14 „Sankcie“, pod bodom 14.1, drobným písmom uvedená zmluvná podmienka, z ktorej vyplývalo, že v prípade omeškania dlžníka (spoludlžníka 1,2) s úhradou úveru, je dlžník/spoludlžníci povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania, t. j. 23,725 % ročne. Okrem zmluvnej pokuty v bode 14.2 bol upravený aj pre prípad omeškania s platbami úrok z omeškania, v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa bodu 14.1 tejto zmluvy nepresahovala maximálnu výšku podľa odseku 14.3 tejto zmluvy o RÚ. Podľa bodu 14.3, zmluvná pokuta podľa čl. 14 bodu 14.1 tejto zmluvy o RÚ spolu s úrokom z omeškania nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa Zákona č. 129/2010 Z. z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškanie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následné sankcie za omeškanie dlžníka so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úrok z omeškania podľa Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

Písomným pokusom o zmier zo dňa 30. 08. 2012 vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie dlžných súm z dôvodu, že úver sa stal okamžite splatným z dôvodu omeškania so splátkami v súlade s ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka dňom 10. 05. 2012, pretože došlo k uplatneniu tzv. sankcie straty výhody splátok. V uvedenom pokuse bolo konštatované, že žalovaný zaplatil sumu 560,34 Eur a ostala dlžná istina 769,26 Eur, ako aj zmluvné pokuty, úroky z omeškania a trovy právneho zastúpenia.

Z Karty klienta vedeného na žalovaného vyplynulo, že žalovaný od uzavretia zmluvy za obdobie od 15. 10. 2010 do 15. 01. 2012 zaplatil 12. splátok v dohodnutej výške a splatnosti. Zaplatená nebola 13., 14. a 15. splátka, 16. splátka bola zaplatená dňa 12. 01. 2012 v nižšej sume 28,50 Eur. Celkovo zaplatená suma žalovaným predstavovala výšku 560,34 Eur, pričom žalovaný čerpal vrátane revolvingu sumu 659,28 Eur. Podľa karty klienta mal žalovaný doplatiť dlžnú sumu vo výške 769,26 Eur. Od splatnosti splátky, od 15. 02. 2012 nebola zaplatená žalovaným žiadna splátka.

V prípade uvedeného záväzkového vzťahu, sa jedná o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, z toho dôvodu súd posudzoval uplatnený nárok v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a Zákona č. 250/2007 Z. z.

Podľa ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ust. § 7 ods. 1 uvedeného zákona, nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak
a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, obchodná praktika, ktorá môže podstatne narušiť ekonomické správanie skupiny spotrebiteľov, ktorí sú osobitne zraniteľní z dôvodu ich duševnej poruchy alebo telesnej vady, veku alebo dôverčivosti, spôsobom, ktorý môže predávajúci rozumne predpokladať, sa posudzuje z pohľadu priemerného člena tejto skupiny. Tým nie je dotknutá bežná a oprávnená reklamná praktika, akou je zveličujúce vyhlásenie alebo vyhlásenie, ktoré nie je mienené doslovné.

Podľa ust. § 2 písm. a.), b.), d.) Zákona č. 129/2010 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa odseku 4 uvedeného ustanovenia, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa odseku 6 uvedeného ustanovenia, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa odseku 8 uvedeného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úverový limit v rámci RÚ vo výške 720,- Eur. Nepochybne sa jednalo o spotrebiteľský úver, napriek zneniu zmluvy v časti bodu 8 Zmluvy. Zo znenia vyššie označených ustanovení vyplýva zásada, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah návrhu zmluvy.

Žalobca sa domáhal jednak zaplata istiny a zmluvnej pokuty vrátane úroku z omeškania. Z toho dôvodu posudzoval najskôr nárok na zaplata istiny, a to v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami OZ, Zákona o spotrebiteľskom úvere a Zákona o ochrane spotrebiteľa.

Súd skúmal prijateľnosť zmluvných podmienok týkajúcich sa výšky úroku z úveru a tiež zmluvnej podmienky.

Z hľadiska uplatneného úroku z úveru vo výške 70,03 % ročne je možné konštatovať, že takýto úrok je rozhodne neprimeraný. Takto koncipovaný úrok predstavuje výraznú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami oboch zmluvných strán. Úrok z úveru stanovil veriteľ - žalobca, pričom žalovaný nemal žiadnu možnosť akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť túto výšku. Mohol jedine pristúpiť na dané podmienky, pokiaľ chcel úver dostať. Uvedený úver sú v rámci porovnania prepočítal s priemernými obvyklými úrokmi poskytovanými bankami v uvedenom období a zistil, že v tom čase úroková miera predstavovala v priemere 12,75 % ročne. Úrok obsiahnutý v tejto zmluve teda presahoval priemerné úrokové sadzby 5,5 násobne. Pokiaľ teda žalobca žiadal neprimerane vysoký úrok z úveru, v tomto prípade je nutné konštatovať, že takýto postup je v rozpore s ust. § 3 ods. 1 OZ. V súlade s uvedeným ustanovením, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Vyžadovanie tak vysokého úroku z úveru, možno charakterizovať ako nekalú obchodnú praktiku, kde veriteľ vlastne do určitej miery využil neskúsenosť spotrebiteľa, s ktorým zmluvu podpisoval. Vychádzajúc z uvedenej priemernej úrokovej miery uvedenej na stránke NBS, v období kedy bola uzatváraná zmluva, súd prepočítal výšku úroku z úveru, ktorý čerpal žalovaný, s tým, že po tomto prepočte výška úroku z úveru by predstavovala sumu 84,06 Eur (12,75 % zo sumy 659,28 Eur). Vyčerpané peňažné prostriedky s takto vypočítaným úrokom z úveru predstavovali spolu sumu 743,34 Eur (659,28 Eur + 84,06 Eur). Žalovaný zaplatil sumu 560,34 Eur. V dôsledku uvedeného prepočtu súd dospel k záveru, že dôvodne uplatňovaná pohľadávka žalobcu voči žalovanému predstavovala výšku 183,- Eur (743,34 Eur - 560,34 Eur). Uvedenú istinu je žalovaný povinný žalobcovi zaplatiť.

Ďalšiu časť uplatneného nároku žalobcu mala tvoriť zmluvná pokuta, ktorá bola súčasťou zmluvného dojednania zmluvy o RÚ.

Podľa ust. § 544 ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojsednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom (penále).

Zmluvná pokuta upravená v ust. § 544 a nasl. OZ, je upravená ako zabezpečovací inštitút záväzkového práva. Vzťah medzi Občianskym a obchodným zákonníkom má povahu vzťahu všeobecného predpisu a osobitného predpisu a tento princíp sa uplatňuje aj pri právnej úprave zmluvnej pokuty. Základná právna úprava je obsiahnutá v OZ a niektoré doplnenia a modifikácie sú v Obchodnom zákonníku (ObZ). Zmluvnú pokutu podľa názoru súdu je možné charakterizovať tak, že ide o dohodou určené plnenie pre prípad porušenia zabezpečenej povinnosti. Základnou charakteristikou je to, že môže vzniknúť len na základe konsenzuálneho právneho úkonu, tzn. len za súhlasného prejavu vôle zmluvných strán. Bez

takejto dohody, nie je možné hovoriť o zmluvnej pokute. Pokiaľ teda veriteľ určí výšku zmluvnej pokuty (v danom prípade v typovej zmluve), takéto jednostranné zahrnutie zmluvnej pokuty do Všeobecných obchodných podmienok (VOP), nezakladá povinnosť dlžníka zaplatiť zmluvnú pokutu, práve z dôvodu chýbajúcej dohody.

Z hľadiska formálnej spätosti dohody o zmluvnej pokute s hlavnou zmluvou súd uvádza, že spravidla táto dohoda môže byť súčasťou hlavnej zmluvy, a to vo forme samostatného článku takejto zmluvy. Nič nebráni tomu, aby dohoda o zmluvnej pokute, aj keď sa uzaviera súčasne s hlavnou zmluvou, bola obsiahnutá na samostatnej listine, tzn. aj oddelene od hlavnej zmluvy, prípadne formou dodatku. Tak v prípade, kedy je zmluvná pokuta uzavretá súčasne s hlavnou zmluvou alebo následne po jej uzavretí, vždy musia byť naplnené podmienky pre jej platnosť. Nie je vylúčené, aby dohoda o zmluvnej pokute bola súčasťou vopred dojednanej písomnej zmluvy, prípadne dohodnutých obchodných podmienok, ktorými možno nahradíť časť obsahu zmluvy. Treba však rozlišovať medzi všeobecnými obchodnými podmienkami vypracovanými odbornými a záujmovými organizáciami, ktoré sa týkajú rôznych oblastí a inými obchodnými podmienkami vypracovanými rôznymi subjektmi (ust. § 273 ods. 1 ObZ). Rozlíšenie je dôležité preto, pretože obe skupiny obchodných podmienok majú ten istý cieľ, tzn. určiť časť obsahu zmluvy, majú však iný charakter a preto aj iný režim záväznosti. Pri VOP sa predpokladá, že každému kto podniká v oblasti, ktorej sa týkajú, sú všeobecne známe. Preto zákon ako predpoklad ich záväznosti požaduje len odkaz na ich názor, prípadne organizáciu, ktorá ich vydala. Iné obchodné podmienky nemajú charakter všeobecne známych obchodných podmienok, uplatňujú sa v užšiem vymedzenom prostredí. Z toho dôvodu aj zákon vymedzuje ich podmienky záväznosti prísnejšie ako pri VOP. V takomto prípade musia zmluvné strany s týmito obchodnými podmienkami vyjadriť súhlas. Na to, aby boli pre zmluvné strany záväzné, zákon vymedzuje, aby boli stranám uzavierajúcim zmluvu známe. V prípade žalovaného, ako spotrebiteľa, ktorý preukázateľne nepodnikal v uvedenej oblasti a bol len účastníkom jednorazového zmluvného vzťahu, známe nemuseli byť a podľa jeho vyjadrenia, ani známe neboli. Občiansky zákonník neumožňuje určiť obsah zmluvy odkazom na VOP, s výnimkou poisťnej zmluvy a z týchto dôvodov teda ani v danom prípade nebolo možné určovať zmluvné podmienky, obsiahnuté vo VOP, odkazom na ich obsah.

Pokiaľ žalobca mienil zakomponovať do zmluvy dohodu o zmluvnej pokute, mohol tak urobiť v texte riadne čitateľnej zmluvy, alebo zreteľnou doložkou k zmluve, ktorá by sa vzťahovala k zmluvnej pokute. Predovšetkým bolo potrebné, aby žalovaný takúto dohodu o zmluvnej pokute podpísal, pretože písomné uzavretie dohody o zmluvnej pokute je predpokladom jej platnosti. To, že žalovaný podpísal Zmluvu o revolvingovom úvere na strane, kde sa mal nachádzať slabo čitateľný odkaz na Zmluvné dojednania, podľa názoru súdu nenahradzuje jeho súhlas so zmluvnými podmienkami uvedenými v Zmluvných dojednaniach. Tieto neboli riadne oboznámené pred podpisovaním zmluvy. Súd poukazuje na to, že v súlade so Zákonom o ochrane spotrebiteľa v platnom znení v čase uzavretia zmluvy, tiež vyplývala pre poskytovateľa služby určitá informačná povinnosť. Podľa názoru súdu mal žalobca pred uzavretím zmluvy, oboznámiť žalovaného s podmienkami zmluvy, zvlášť pokiaľ žalovaný nemohol obsah zmluvy žiadnym spôsobom ovplyvniť.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zmluvná pokuta obsiahnutá v Zmluvných dojednaniach je neplatná, pretože zmluvná pokuta nebola uzavretá v súlade s ust. § 544 OZ. Z toho vyplýva, že v tejto časti je zmluva neplatná v zmysle ust. § 40 ods. 1 OZ, podľa ktorého ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákona alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ust. § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalobca si uplatnil zaplataenie úroku z omeškania odo dňa splatnosti jednotlivých splátok, zo sumy 15,82 Eur od 16. 01. 2012 do zaplataenia, zo sumy 44,32 Eur od 16. 02. 2012 do zaplataenia, zo sumy 44,32 Eur od 16. 03. 2012 do zaplataenia, zo sumy 44,32 Eur od 16. 04. 2012 do zaplataenia, zo sumy 620,48 Eur od 11. 05. 2012 do zaplataenia, vo výške 3,275 % ročne, pričom tento úrok bol uplatňovaný z hľadiska výšky spoločne so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 %. Spolu by sankcia v dôsledku omeškania so zaplataením úhrad predstavovala 27 %. Pri dosiahnutí sumy 720,- Eur požadoval žalobca úrok z omeškania 9 % ročne z dlžných súm. Keďže súd dospel k záveru, že v tomto prípade nie je možné akceptovať uplatnené nároky z jednotlivých súm v dôsledku zamietnutia výraznej časti uplatneného nároku, súd priznal zákonný úrok z omeškania za obdobie od prvého obdobia, kedy sa dostal do omeškania žalovaný v zmysle žaloby, tzn. od 16. 01. 2012. K tomuto obdobiu predstavovala výška úroku z omeškania 9 % (základná sadzba ECB - 1 % + 8 percentuálnych bodov).

Zhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len do výšky istiny 183,- Eur vrátane úroku z omeškania z uvedenej sumy, vo zvyšujúcej časti súd žalobu zamietol z vyššie uvedených dôvodov.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu 19 %, žalovaný v rozsahu 81 %. Konečný úspech v konaní mal žalovaný vo výške 62 %, ktorému nevznikli žiadne trovy a z týchto dôvodov súd nepriznal náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.